

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofjsk.
poslopju (Bischofshof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Pesamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — **Rokopisi**
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

**Za oznanila se pla-
čuje** od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 19
kr., trikrat 16 kr.

Volitve za dež. zbor štajerski in koroški.

Prihodnji mesec — na Štajerskem 12. 14. in 17. sept., na Koroškem pa 2. 5. in 10. sept. — se bodo za deželni zbor v Gradcu in Celovcu vršile volitve, ki so bile letos v spomladi ustavljene. Na Koroškem bodo Slovenci združeni z konservativnimi Nemci stopili v volilni boj zoper liberalne kričarje in ob enem zagrizene nemčurje. Kakor l. 1873. je tudi sedaj tamošnja pravna stranka (Rechtspartei) v Celovcu sestavila deželni volilni odbor in sklenila kandidate postaviti v kmetskih skupinah in za veliko posestvo; tudi je objavila razglas do volilcev, v katerem vabi, naj volijo kandidate pravne stranke. Ti so namreč pripravljeni potegovati se l. za uredbo deželnih in državnih razmer na krščanski podlagi in za svobodo in pravice sv. katoliške Cerkve (zoper liberalce), 2. za pravice preuzvišene hiše svitlega cesarja (zoper prusake) 3. za ohranjenje celokupnosti vsega cesarstva na podlagi pragmatične sankcije cesarja Karla VI. in oktoberske diplome cesarja Franca Jožefa I. od l. 1860. pa tudi za pravice in samostalnost posameznih dežel (zoper dualizem in centralizem) in 4. za enakopravnost vseh narodov (zoper nemčurje). „Kdor želi sv. katoliške Cerkvi svobodo in neodvisnost, svojim otrokom krščansko odgojo, narodom mir, Koroškej pa stari katoliški cesarski značaj, ta naj voli v smislu pravne stranke!“ Med kandidati za koroške Slovence nabajamo mnogoletnega izvrstnega domorodca inkušenega boritelja č. g. Andreja Einspielerja, in iskrenega rojaka koroškega g. Moraka, c. k. okrajnega sodnika v Doberlivesi. Izvoljena bodeta obadva; na to kaže cviljenje neškarjev in liberalcev po raznih novinah!

Kaj na Štajerskem pravna stranka storiti namerava, tega še nismo popolnem izvedeli. V nemškem delu bo za kmetske skupine gotovo postavila svoje kandidate, morebiti še tudi v nekaterih mestih in velikem posestvu. Za Slovence je centralni volilni odbor v Mariboru 25. febr. t. l. po dovršenem porazumu z veljavnimi moževi dotičnih okrajev postavil 8 kandidatov. Pri teh bo menda ostalo z

nekaterimi premembami. Slišati namreč je, da nekateri hočejo odstopiti, in za celjski volilni okraj bo treba iskati novega kandidata, ker je g. dr. Josip Srnce moral k vojakom v Bosno. Treba je hitre odločbe, složnega dela in vzajemnega postopanja. To pa je mogoče le, če nas Slovencev na Štajerskem ne bodo motili in dražili nesrečni politični šušmarji in zagrizeni liberalci v ljubljanskem „Slov. Narodu.“ Ta list ima itak propad slovenske večine v deželnem zboru kranjskem precej na svojem rovašu. Kranjski kmet, ki ne prebira „Slov. Naroda“ ampak Novice in Danico, je trdno stal za svoje narodne kandidate, med tem ko je „Slov. Narod“ hvalisana „inteligenca“ (razumstvo) skleknila pod nemčurski strah. Čim menje se bo „Slov. Narod“ v naše volitve vtikal, tim boljše bo!

Odkritje Slomškovega spomenika.

(Pridiga. Govoril kanonik Fr. Kosar) 24. jun. 1878.

Čast Bogu na višavah in mir
ljudem na zemlji. Luk. 3. 14.

V. Ne bo nam zdaj težko, to častno sodbo, ki smo jo čez Slomškovo narodno delovanje izrekli, s kratkimi besedami — kajti obširna razprava o tej stvari ne sodi na cerkveno mesto — dopričati iz tretjega napisa, kateri se, da ga še enkrat ponovim, tako glasi: „Narodnemu buditelju, pisatelju, in pesniku hvaležni Slovenci.“

Pokojni Slomšek so bili v resnici buditelj svojega naroda; budili pa so ga po trojnem načinu:

Prvič budili so ga sami. Budili so ga kakor govornik. Bog jim je dal poseben dar zgovornosti; sloveli so kakor pridigar in učenik in njih beseda je vselej privabila mnogo poslušalcev. Zato so pa tudi vestno rabili ta dar božji in radi govorili ne le v cerkvi in šoli, ampak tudi pri zborih raznih koristnih družeb. Vedeli so, kakor malokdo, pri svojih govorih zajemati iz mišljenja in čutenja naroda; zato so bili njih govori nenavadno živahni in poljudni. „Naš kaplan govorijo, kakor da bi